

дански първенци. Султански пехливанъ е билъ и Дядо Славъ, дядо на Клуцохорскитъ Пехливановци, за здравината на когото разправятъ удивителни истории.¹⁾

Двуборството ще е било силно развито у прабългаритъ. Вѣроятно, то е заемало видно мѣсто и у Тракитъ, които сж били войственъ народъ и много отъ институтитъ на които се прѣсадиха въ стара Гърция. Римския императоръ Максиминъ, ражданъ въ Тракия, достигналъ трона по пжта на пехливанлъка.²⁾ Византийския императоръ Василий Македонски, възпитаникъ на българитъ, като плѣненъ отъ Крума още въ дѣтство, е билъ сжщо прочутъ съ физическата си сила. Страшния Теодорикъ Готски се е билъ въ двуборство съ единъ прабългарски князь въ V-я вѣкъ.³⁾

Въ 851 г., при императора Теофилъ, нѣкой си Антионъ, синъ на Варда и племянникъ на императрицата, далъ голѣмо угощение въ палата (Цариградъ). Между поканенитъ били и българскитъ посланници, „каквито, както казва Симеонъ Логотетъ, имало винаги въ Ц-дъ прѣзь мирно врѣме“. Тѣ се похвалили съ силата на единъ отъ своитъ слуги — сжщо българинъ, „но силата на когото нѣмало равенъ“. Императора за да даде на угощението още по-голѣмъ ефектъ приканва българина да се бори съ по-късния императоръ Василий Македонски, който сжщо се славялъ съ силата си и билъ тогава въ гвардията на императора.⁴⁾

Въ Сливенъ прѣзь робството пехливанството е било силно застжпено. Сборъ не е ставалъ безъ борци. До скоро на „Харманитъ“ въ Клуцохоръ по великденскитъ празници или край „бахчитъ“ на града прѣзь всѣки недѣленъ день ставаха пехливански състезания между българии и турци, между граждани и селени.

Пехливанството прѣзь робството е било единъ значителенъ факторъ въ развиването на физическата сила. Турцитъ, които винаги сж зачитали хора „бабаити“, „бабаджани“ или „пехливани“, ако и въ ограничено схващане, сж давали голѣма прѣднина на тѣлесната сила.⁵⁾ Герои, ако и хрис-

¹⁾ Ощѣ като момче се е опитвалъ, скришомъ отъ баща си, да свала биволи чрѣзь прѣввиване на рогитъ имъ и т. н.

Старитъ Сливенци разправятъ, че „еднорѣмешнитъ хора вече гиняло“, т. е. днешнитъ сж изродени. Старитъ били по-силни, по-издържливи и по-едри.

²⁾ Ср. Gibbon, ap. cit. I, 169; Hist. August. p. 138.

³⁾ Княза е билъ повиканъ на помощъ отъ императора Теодоси срѣщу Теодорикъ. Ср. Ennodius въ Patrologia на Tigne, LXIII, 171; Burgu, History of the late Rome. etc., Hodgkin, Italy and her invaders etc., все въ първитъ страници за името Българии.

⁴⁾ Ср. Лйобо, XIII, 187.

⁵⁾ У Турцитъ, подобно у Римлянитъ, мнозина, пехливани сж достигнали високи чинове. Нѣкой Пехливанъ Баба, българинъ нѣ-